

Significat d'aquest Onze de Setembre

L'Onze de Setembre d'aquest any té, per a nosaltres, un significat especial, si més no pel fet que després dels darrers quaranta anys de vergonya, sembla que estem a punt d'aconseguir una part de les llibertats nacionals, unes llibertats que en una ocasió i en una altra ens han estat arrabassades per la força de les armes. Una vegada més, doncs, els nostres enemics i les idees centralistes hauran hagut de fer marxa enrera. I haurà estat debades que ens hagin volgut sotmetre, perquè l'actual ressorgiment del poble en favor dels seus ideals de llibertat és la millor resposta.

Contra la voluntat dels catalans no hi hauran valgut dictadures, afusellaments, exilis, presons, ni lleis especials. A tongades —molts cops en tongades excessivament llargues i, sobretot, excessivament dures—, s'ha pretès d'ofegar, de fer desaparèixer el nostre sentiment català i la nostra fe catalana. Tot, però, haurà estat inútil. L'enemic pot haver guanyat batalles més o menys importants, però el triomf final sempre haurà estat de Catalunya, una Catalunya momentàniament vençuda, però mai no convençuda. I és el convenciment i la raó allò que en definitiva té més força que les armes i que l'imperatiu d'unes lleis i uns decrets estranys a la nostra manera de ser.

Heus ací, doncs, el principal significat d'aquest Onze de Setembre: la nostra resurrecció, que és la resurrecció d'un poble que durant segles s'ha intentat de fer desaparèixer i que s'ha perseguit en tot allò que li és consubstancial i que li dóna una personalitat: la llengua, els seus costums, les seves lleis ancestrals, la seva bandera, la seva cultura, sense tenir en compte que els homes i les dones del país sempre han maldat per la seva supervivència, per la seva voluntat de ser, que en definitiva és el que té un pes específic, el que val, i el que compta.

Per això cal que en aquests moments, i una vegada més, els catalans sapiguem fer la pinya prop de les Institucions que ens foren arrabassades i també dels nostres homes representatius. Allò que esperem i que hem reclamat tantes vegades, no ens serà donat, però la nostra voluntat ha de ser més ferma que tots els contratemps, que tots els regateigs, i que totes les retallades. Uns contratemps, uns regateigs i unes retallades, que si ens mantenim units, podrem superar. A fi de comptes no es tracta que des de Madrid ens governin bé o ens governin malament, sinó que deixin de governar-nos en allò que ens ateny i que de dret és ben nostre.

JOSEP M. POBLET.